

عنوان مقاله:

تحولات دینداری بر اساس تفاوت‌های نسلی در ایران (۱۳۸۸-۱۳۵۳)

محل انتشار:

مجله مسائل اجتماعی ایران، دوره 1، شماره 8 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 30

نویسندگان:

محمدرضا طالبان - دکتری جامعه‌شناسی و عضو هیئت علمی پژوهشکده امام خمینی(س) و انقلاب اسلامی

مهدی رفیعی بهابادی - کارشناس ارشد جامعه‌شناسی انقلاب اسلامی

خلاصه مقاله:

مقاله حاضر از رهگذر تحقیقات انجام گرفته به بررسی تحولات دینداری در جامعه ایران از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۸۸ می‌پردازد. با توجه به این که حکومت قبل از انقلاب اسلامی حکومت دینی نبود، بعد از پیروزی انقلاب اسلامی، حکومت جمهوری اسلامی با انواع سیاست‌هایی که به کار برد، سعی وافری در اسلامی کردن جامعه داشت. سوال اصلی این مقاله، آن است که آیا همزمان با فرآیندهای رسمی اسلامی کردن جامعه یا سیاست‌های جامعه‌پذیری سیاسی- مذهبی، دینداری فردی ایرانیان نیز افزایش یافت یا اینکه وضع به گونه دیگر است. علاوه بر یافته‌های توصیفی که در مورد وضعیت دینداری ایرانیان در طول ۳ دهه گذشته عرضه میشود، تفاوت میان گروه‌های مختلف سنی با استفاده از نظریه تغییر اجتماعی نیز نشان داده شده است. این تحقیق، بر اساس تحلیل ثانوی نتایج پیمایش‌هایی که در سطح ملی از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۸۸ انجام شده به بررسی تحولات دینداری در جامعه ایران پرداخته است. اهم نتایج به این شرح است: ۱- دینداری مردم ایران از سال ۱۳۵۳ تا ۱۳۸۸ در تعداد بیشتری از شاخص‌ها کاهش یافته است، اگرچه جز در تعداد کمی از شاخص‌ها، این کاهش چشمگیر نیست. ۲- در سال ۱۳۸۸ دینداری گروه سنی ۵۰ ساله به بالا (جوانان اول انقلاب) نسبت به گروه سنی جوان بیشتر است.

کلمات کلیدی:

دین‌داری، تفاوت نسلی، عرفی شدن، جامعه‌پذیری سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1190226>

